

[Lis Gross.]

Endelig er der jo spørgsmålet om de unge, der skal sætte bo. Vi ved, at et af de områder, der er inde under afbetalings-handelen, er møblerne, og dér kan en stramning virke uheldigt over for de unge, der i forvejen står over for høje huslejer og store boligindskud og derfor har en stram økonomi. Det kan virke temmelig hårdt.

Afbetalingsloven har som bekendt to sider. Den ene vender ud mod handelen, den anden ud mod forbrugerne. Der er ingen tvivl om, at selve afbetalingsloven, som den er, giver handelen en bekvem og praktisk form for kredit og giver forbrugerne en vis social beskyttelse.

Der er et område, hvor jeg kunne tænke mig man måske kunne gå et skridt videre med beskyttelse, og det er i spørgsmålet, om forbrugerne kan træde tilbage fra et afbetalingskøb — det må selvfølgelig ske inden for en ganske kort frist. Vi har jo eksempler på, at der er meget energiske sælgere, der kan overbevise folk om, at de trænger til noget, og i disse tilfælde kan man frygte, at de kan blive udnyttet. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om der skulle være mulighed for i dansk lovgivning at få en såkaldt fortrydelsesparagraf. Jeg har forstået, at der findes en sådan i engelsk lovgivning, men jeg kender den ikke nærmere og vil derfor gerne høre lidt mere om spørgsmålet.

Jeg tror ikke, at vi skal vente de helt store virkninger af dette lille lovforslag. Jeg kan håbe, at det vil være et skridt i den rigtige retning.

Hvad forbrugerbeskyttelsen angår, tror jeg, at det forslag, handelsministeren har lagt på vort bord, om, at der i forbindelse med afbetalingskøb gives oplysning om kontantpris og om rater, er af større betydning, også af betydning for en begrænsning af afbetalingskøbene i de tilfælde, hvor det kun er gennem smart reklame, forbrugerne lokkes til et sådant køb.

Alt i alt vil mit parti se med sympati på dette lovforslag.

Man kunne ønske, at det var muligt samtidig at få den øvrige forbrugerkredit ind under systemet, men det er ikke så enkelt endda. Der er særlig ét ønske, jeg i den forbindelse gerne vil fremhæve, og det er ønsket om, at den kunde, der køber

kontant, også i de andre tilfælde kunne få en kontantrabat. Vi ved, at der er meget store omkostninger forbundet med kontosystemer, og finder det derfor noget urimeligt, at kontantkunden skal betale det samme som kontokunden — det gør man dog ikke under afbetalingssystemet. Dette spørgsmål falder næppe direkte ind under justitsministerens område, men jeg nævner det kun her, fordi det, hvis denne lovgivning skal få en tilstrækkelig virkning, var praktisk, om man samtidig kunne se på de andre former for forbrugerkredit.

Guldborg: Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på venstres vegne nøjes med ganske kort at anbefale det fremsatte lovforslag.

Jeg vil gerne udtrykke vor tilfredshed med, at der på foranledning af det spørgsmål, hr. Henry Christensen stillede, er blevet foretaget en undersøgelse, der har resulteret i den redegørelse, vi nu har fået; og som jo, selv om der har været meget kort tid til udarbejdelsen, giver en god almindelig oversigt over kreditmulighederne, og hvilke virkninger en begrænsning af afbetalingshandelen må skønnes at få.

Jeg tror, vi alle sammen er klar over, at det ikke er et spørgsmål, der kan udskilles fra spørgsmålet om andre kreditformer; når man forsøger at stramme på dette område, må man i høj grad være opmærksom på, hvilke muligheder der i så fald kan være for at få andre former for kredit bragt i anvendelse med stort set samme resultat. Derfor er det også klart, at den virkning, man får af den foreslåede forhøjelse, sandsynligvis er forholdsvis begrænset. På den anden side må man vel under alle omstændigheder kunne lægge det til grund, at når man faktisk forhøjer mindsteudbetalingen som foreslået fra de 15 til 20 pct., vil det i hvert tilfælde næsten uundgåeligt i praksis komme til at virke som en begrænsning af den samlede sum af betalingsmidler og dermed, selv om det er af beskedent omfang, have opnået en parallelvirkning til det, man tilstræber på andre områder; derfor må vi hilse lovforslaget med tilfredshed.

Det er klart, at der kan være betænkeligheder i retning af, om nu en sådan forhøjelse af udbetalingen vil ramme hårdt over for bestemte vareområder eller bestemte er-